

Obsah:

<i>LUTHERŮV ODKAŽ</i>	7—125
(Úvodní studie prof. dra J. L. Hromádky.)	
Kap. I. <i>Luther v bojích dneška</i>	7— 45
1. Lutherova sláva	7— 16
2. Luther ve světle dnešních otázek	16— 20
3. Luther před soudem katolickým	20— 50
4. Protestanti opravují Luthera	50— 45
Kap. II. <i>Smysl Lutherovy reformace</i>	44— 70
1. Luther a česká reformace	44—48
2. Boj s církví	48— 55
3. Ospravedlnění pouhou věrou	54— 59
4. Předpoklady Lutherovy zbožnosti	60— 70
Kap. III. <i>Luther a církev</i>	71— 92
1. Křesťanství a církev	71— 74
2. Svoboda křesťanova	74— 79
3. Luther buduje církev	80—84
4. Slabost Lutherovy církve	85— 92
Kap. IV. <i>Luther a civilisace</i>	95—117
1. Lutherův přínos do moderního světa	95— 98
2. Mravní trhliny	98—102
3. Luther a vrchnost	102—107
4. Luther a humanismus	107—117
Poznámky bibliografické k úvodní studii	

DVA REFORMAČNÍ SPISY LUTHEROVY.

O křesťanské svobodě 126—199
(Životní program křesťanův.)

Úvod: Luther, zkusivší moc víry, chce psáti o pravé křesťanské svobodě podle

I. Kor 9, 19 a Řím 13, 8 129—131

I. hlavní these: Člověk jakožto křesťan je naprosto svobodný pán všeho a není nikomu poddán. (Křesťan — pán.) (Část dogmatická: o víře v evangelium.) . . 132—160

1. Jak vzniká správnost a svoboda křesťanova:

Ani vnějšími životními okolnostmi, ani mravním úsilím (= dobrými skutky), ani náboženským idealismem a mystikou, nýbrž jedině slovem Božího evangelia a věrou v evangelium.

2. Proč jest víra vším a dobré skutky ničím 139—150

a) První moc víry: Víra visí na slově Božím 139—143

b) Druhá moc víry: S věrou je spojena důvěra v Boha 143—146

c) Třetí moc víry: Skrz víru jsme zasnoubeni s Kristem 146—150

3. Křesťanovo království a kněžství: . 150—160

Jako Kristus je Králem a Knězem tak stane se každý křesťan duchovně

a) králem a pánem všeho: života, smrti,, dobrého, zlého atd.

b) knězem, který smí prositi za své bližní.

II. hlavní these: Člověk jakožto křesťan je povinnostmi **zcela** spoutaný služebník všeho a jest poddán všem. (Křesťan — služebník) (Část prakticko-ethická: o účincích víry, o skutcích) 160—199

1. Dobré skutky, které musí člověk konati vůči vlastnímu tělu 160—175
Křesťan musí krotiti své tělo (= vůli odvrácenou od Boha).

O mezích askese (modlitby, postu atd.)

Poměr mezi věrou a skutky.

2. Dobré skutky, které musí člověk konati vůči svým bližním.
Křesťan žije mezi lidmi a má jim svobodně (bez zámyslu zásluh) sloužiti.

3. Varování před zneužitím křesťanské svobody.

Předehra Martina Luthera o babylonském zajetí. 205—411

(O pravé podstatě a pravém počtu svátostí.)

Úvod obsahuje Lutherovy ironické poznámky, že zásluhou papežských svých protivníků učinil mnoho pokroků v theologii, zvláště v učení o svátostech, (z nichž uznává pouze tři) 205—216

Thema: o svátostech	216—405
I. O sv. Večeři Páně	216—285
První zajetí: Papež zkomolil sv. Večeři tím, že odpírá laikům kalich.	
Druhé zajetí: Papež zfalšoval sv. Večeři naukou o transsubstanciaci.	
Třetí zajetí: Papež učinil mši obětí a tím záslužným, dobrým skutkem.	
Co jest pravou podstatou sv. Večeře Páně.	
II. O křtu sv. ,	285—328
III. O svátosti pokání	329—348
O zkroušenosti.	
O zpovědi.	
O dostiučinění.	
IV. O biřmování	348—351
V. O manželství	351—375
VI. O svěcení na kněžství	375—394
VII. O svátosti posledního pomazání	394—405
Závěr , . . . ,	405—411
<i>N. B. Chronologický poměr spisů jest ten, že traktát O babylonském zajetí byl napsán před spisem O svobodě křesťanské.</i>	